

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXIII. De Cessione Actionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Ratio: quia cessio fit ignaro: delegatio verò non nisi volente debitore (2.) nam in delegatione fit novatio debitoris, hinc consensus utriusque necessarius est, secus in cessione, ubi pristina obligatio salva manet penes cedentem. Cessionarius verò tantum constituitur Procurator in rem suam. *Lenz. de nom. & act. cess. c. 4. membr. 4. per tot.*

X.

Toties debitor cessus cedenti rectè solvit, quoties cessionem esse factam ignorat. *l. si delegatio 3. C. de novat.*

Ratio: quia sic est extra omnem culpam. Obligatum enim se putabat cedenti.

Limit, ut tamen hoc casu cedens cessionario semper teneatur ad interesse, ideo quia ipse debitorum exegit.

XI.

Cedi jus personale alii non potest, cum personam non egrediatur. *Dyn. in c. privilegium 7. de R. I. in 6. & Dd. in l. quod si in diem 16. §. Julianus 4. ff. de per. hered.* Cujusmodi jus esse pactum de retrovendendo respondet *Ruin. conf. 72.* licet contrarium teneat *Paul. de Castr. conf. 45.* quod istud pactum, quia transmissibile ad heredes, sit etiam cessibile per *l. ex pluribus 42. ff. de adm. tut.* sed observandum; licet jus personale cedi non possit, id tamen de jure merè personali & simpliciter personæ coherente intelligendum fore. At verò pactum de retrovendendo ejusmodi non est, ut quod personæ cohereat, sed re venditâ mediante aut propter rem. At quoties jus aliquod inheret personæ propter rem, istud jus est cessibile per not. *Jalon. Andr. in addit. ad Specul. sub tit. de cess. act. §. 1. in add. incip. in actione injuriarum, Rol. à Valle. conf. 22. per tot. & n. 33.* ubi ad contraria respondet *Vult. inter Conf. Marpurg. vol. 3. consil. 21. num. 233.*

XII.

Cessionarius est pro creditore. *arg. l. creditor 10. cum seqq. ubi Rebuff. & Capoll. n. 2. l. creditor 55. ff. de V. S.* Utiliturque jure cedentis etiam in illo, quod speciale est, vel ex statuto fluit de creditore loquente. *Wef. conf. 8. n. 44. Goedd. inter Confil. Marp. conf. 28. volum. 1. num. 221.*

XIII.

Ut cessio simulata præsumatur, pretii tenuitas est in causa. *l. per diversas 22. C. mandat.* Unde *Bald. ibid. quest. 12. num. 16.* eam movet dubitationem, quod si illa tenuitas non sit ob rei naturam, sed ex accidenti. v. g. Ego tibi cedo, quod mihi decem valet, sed tibi ob loci distantiam quinque valebit, cedo pro quinque, an præsumatur simulatio, ut vitietur cessio? Respondet *Bald.* non præsumi, quoniam litis redemptor non est, qui rem tanti emit, quanti apud suæ conditionis homines valet. quod tamen sub judicis arbitrio relinquit *Menoch. 2. arb. quest. cas. 248. n. 1.*

XIV.

Cui debeo cedere actionem, ei debeo cedere, quod ex actione consecutus sum, *l. 14. de furt.* *Cujac. in Pap. ad l. 80. cod. p. 321.*

CAP. XXIII. De Cessione Actionum.

Axioma I.

Quoties quis pro alio solvere compellitur, toties cessionem actionum justè exigere potest.

Ratio: quia æquissimum est, ut, cum hæc cessio alteri non noceat, mihi verò prosit, ad eam teneatur Creditor. *arg. l. 2. §. 5. ff. de aq. & aq. plurv.* ita ergò Cessionem petere poterit fidejussor tutoris *l. 95. §. 10. ff. de solut.* Correat debendi. *l. 2. C. de duob. reis.*

Limit, ut procedat, etiamsi beneficio cedendarum actionum fuerit renunciatum, quamvis hoc casu solutio ob renunciationem differri nequeat. *Carpz. P. 2. C. 17. def. 17. n. 78.*

II.

Cedens alicui jura sua aut actiones non potest pro eo testificari, aut pro secundo cessionario. *Salyc. in l. omnibus col. 2. num. 3. C. de testibus.*

CAP. XXIV.

De Charitate. v. supra Alienum.

CHARITAS benè ordinata incipit à se ipso, *l. qui servandorum 14. ff. de præscript. verbis, l. Præses 6. C. de servit. & aqua,* [ubi Imperat. crudelem vocat, qui rivos aliò derivat, cum agros suos siti finat emarcescere.] *can. non satis 14. dist. 86. can. si non licet 9. caus. 23. qu. 5. c. nisi specialis 3. ubi gloss. verb. eligemus, de auctorit. & usu pallii. c. dilecto, 25. de præbend. Duen. reg. 33. Roman. conf. 364. Dum secundò, in princip. num. 2. ubi ait, quod charitas prima incipit à se ipso, quia quis prius sibi, postea aliis providere debet, & ita quod incipere debet à suis, & sua familia. Aigid. Bellam. consil. 16. num. 3. & 4. ubi quod dilectio proximi trahit originem à charitate, quia quis se ipsum diligit primo loco, Cravet. consil. 8. num. 18. ubi quod quis dolo facere non videtur, qui se plus altero diligit, *Bald. consil. 412. Factum super quo num. 3. lib. 4.* ubi adeò dicit verum in tantum, ut quis ex ordinata charitate magis amat se in ungve pedis, quam adversarium in vertice capitis, *Afflict. decis. 290. num. 9.* [Cravett. consil. 8. num. 17. tom. 1. Unde pertritum Interulam magis stringere, quam tunicam Imol. in l. heredes mei 57. §. fin. ad Scit. Treb. nec convenit altare unum.]*

spo-